

Ivan Danilov: Všetci sú kúpení, dokonca aj americký prezident dlhuje „banditom“

- CZ24 News | 27. dubna 2020

USA: V kontexte koronavírusovej protičínskej hystérie, ktorá sa dnes šíri v americkom informačnom a politickom priestore, mali odporcovia prezidenta USA zriedkavé šťastie: podarilo sa im odhaliť kompromitujúce fakty proti Trumpovi, ktoré spájajú jeho biznis s čínskymi peniazmi a umožňujú ho obviniť z toho, že sa dal chytiť čínskymi štátnymi finančníkmi, píše v úvode svojho komentára Ivan Danilov

Prezidentovi odporcovia sa už tri roky snažili odhaliť podobný finančný priestupok, aby zistili spojenie medzi víťazom volieb 2016 a Kremľom, alebo aspoň nejakú ruskú finančnú štruktúrou, bez ohľadu na jej status a napojenie na štát. Z nepriameho financovania Trumpa sa snažili obviniť jednu veľkú ruskú banku so štátnou účasťou, avšak dôkazy neobstáli v žiadnej kritike a útok médií bol zmarený.

Donedávna bola jedinou zahraničnou finančnou štruktúrou, voči ktorej mal Donald Trump skutočne vážne záväzky a ktorá sa dostala na mušku amerických médií, Deutsche Bank, ktorá fakticky zachránila budúceho prezidenta pred bankrotom. Dnes je ale situácia zaujímavejšie, pretože známy americký časopis Politico objavil ešte jeden zahraničný úver spoločnosti „nepotopiteľného Donalda,“:

„Trump varuje: ‘Čína ovládne USA,’ keď bude prezidentom zvolený Joe Biden. Avšak samotný Trump si požičiaval od Číny. V roku 2012 refinancoval jeho partner v nehnuteľnostiach jednu z najdrahších Trumpových budov v New Yorku. <...> Dlh zahrňal 211 miliónov dolárov USA od Štátnej čínskej banky (Bank of China), jeho prvé podobné pôžičky v USA, ktorej termín splatenia nastane v polovici eventuálneho druhého Trumpovho prezidentského obdobia. Niekoľko krokov od Trump Tower na Manhattane stojí 42 poschodový mrakodrap na adrese Avenue of the Americas 1290, ktorý pokrýva celú mestskú štvrť.

Trumpovi patrí tridsaťpercentný podiel v tomto majetku, ktorý je odhadovaný na viac ako jednu miliardu dolárov, čo ho robí jedným z najdrahších Trumpových aktív v súlade s jeho vlastným daňovým priznaním. Trumpove právo na tento majetok upútalo pozornosť pred a po jeho volebnej kampani v roku 2016. Avšak dohoda s čínskou bankou z roku 2012 zostala do istej miery nepovšimnutá. Otázky týkajúce sa stykov Trumpa s Bank of China vznikajú, keď jeho tím tvrdí, že Biden bude darčekom komunistickej strane a hlavnému ekonomickému konkurentovi Ameriky.“

Čínska banka oficiálne vyhlásila, že Trumpov dlh bol dávno predaný na trhu v rovnakom roku 2012, avšak sotva to pomôže zastaviť škandál. Americkí novinári už odhalili prítomnosť Bank of China v zozname veriteľov spoločnosti, ktorej spolumajiteľom je prezident USA, vytvorenou v roku 2017.

Ďalšie rozdúchanie škandálu je jednoducho záležitosťou techniky, v ktorej protitumpovske médiá nemajú seberovných. Tým skôr, že na rozdiel od celého príbehu Russiaagate a „ruského sprisahania proti Hillary Clintonovej,“ existujú v danom prípade isté finančné dokumenty, a nie len bojové «highly likely» ďalších nemenovaných zdrojov z amerických alebo britských tajných služieb. Tým skôr, že nikto nemieni preberať podrobnosti. Je napríklad jasné, že suma 211 miliónov nie je zjavne dostatočný finančný nástroj vplyvu na prezidenta.

Keď Trump vyhrá budúce voľby, každá americká banka aspoň trochu spojená s Republikánskou stranou mu poskytne túto sumu na refinancovanie úveru päť minút po telefonáte z Bieleho domu a

pravdepodobne pošle ďakovný list za možnosť oznámiť klientom, že jej služby využíva prezident. Lenže v danom prípade nejde o sumu, ale o princíp: médiá a komentátori zo sociálnych sietí majú dnes na muške imidž prezidenta ako nezmieriteľného bojovníka s čínskou hrozbou a zásadného odporcu závislosti americkej ekonomiky a finančného sektora na pekinských investíciách, úveroch a dodávkach lacného tovaru. V tomto zmysle nemá význam suma úveru, ale samotný fakt, tým skôr, že sa už nedá popierať.

Určitý diskomfort v útoku na terajšieho prezidenta môže spôsobiť aj ďalší nepríjemný fakt. Hunter Biden, syn Joe Bidena, bol členom predstavenstva (od roku 2013) a spolumajiteľom (od roku 2017) investičnej spoločnosti BHR Equity Investment Fund Management Co, ktorej hlavným akcionárom je rovnaká banka, Bank of China. V tomto škandále ale figurujú trochu iné sumy, počnúc 1,5 miliardami dolárov.

Na druhej strane sú to zase details, do ktorých nebude nikto veľmi prenikať. Zato ale prostý volič, napríklad z Oklahomy alebo Kalifornie, môže za pár mesiacov aktívnej protičínskej kampane v médiách, ktoré sa súčasne zúčastnia médiá zo všetkých strán politického spektra, dospieť k pevnému presvedčeniu, že všetkých amerických politikov, demokratov alebo republikánov, už dávno kúpil Peking.

Nebude to správna interpretácia, avšak podobná evolúcia verejnej mienky bude mať veľmi vážny vplyv na politické reálie, lebo demonštratívny protičínsky postoj bude závažným politickým tromfom. Agentúra finančných informácií Bloomberg poukazuje na správu, ktorá núti k podozreniu, že štáb Joe Bidena chystá vopred podobné tromfy a pracuje na príslušných zmenách imidžu svojho kandidáta.

Veľký význam má skutočnosť, že táto príprava začala, ako sa ukázalo, už pred epidemiou koronavírusu v USA. Bloomberg píše: „Už koncom februára, keď v USA ešte nemali ani jednu smrť na Covid-19 a volebná kampanď Joe Bidena do Bieleho domu visela na vlásku, bývalý americký viceprezident poznamenal slová, ktoré môžu mať veľký význam vo vývoji globálnych udalostí počas piatich najbližších rokov. „Strávil som viac času so Si Ťin-pchingom ako ktorýkoľvek iný svetový líder. Je to chlap, v ktorom nie je ani za mak demokracie. Tento chlap je bandita,“ povedal Biden počas debát v Južnej Karolíne.

Ak to tak pôjde ďalej, budú americko-čínske vzťahy pokazené na dlhé roky a akékoľvek pokusy o ich nápravu budú veľmi toxické z politického hľadiska a z hľadiska imidžu ktoréhokoľvek amerického politika. Niekoľko najbližších mesiacov, zvlášť keď sa bude epidémia mierniť, ale ekonomické škody zostanú, stane sa z pátrania po „čínskych peniazoch,“ a „čínskych aktívach“ hlavná sféra činnosti amerických médií a politikov, pričom hlavnou obeťou tejto hystérie nebudú ani tak vzťahy medzi Washingtonom a Pekingom, ako samotný globálny ekonomický systém v podobe, na ktorú sme si zvykli za posledných 20 rokov.